

(דף עא ע"א) קליפין, ויהיב לה מוחא מלגאנו, ואיהי אכלה, ושיתית מעסים הרמונים, ואתסיאת, ודא הוא דאמר קרא (שיר ו יא) אל גנת אגוז ירדתי, אדהכי הא נשרא קא אתיא, הנשר הגדול בעל הנפלים, ויהיבת תלת קלין, וסליקת לטורין, אמר רבי שמעון לחברוי בודאי רעוא אשתפח לעילא, ורחמים אשתפחו לגבי שכינתא וישראל בגלותא, דנדאי תלת חיוון אינון במרפכתא, אריה שור נשר, ובכלהו לית רחמים פנשרא, ובגין דא אמר לישראל ואשא אתכם על פני נשרים ואביא אתכם אלי (שמות יט ד), אדהכי הא נשרא קא אתיא לגביהו זמנא אחרא, ובטשת בגדפהא עליהו, ורמת קלין וסליק לטורא, אמר רבי שמעון בודאי איהי דקא בטשת בגדפהא עלגא וסליק התם, אמרו ליה סליק והא אנן אבתרה, סליקו פלהו אבתריה לטורא, ואיהי סליקת לעילא, עד דלא אתחזיאת.

לפום שעתא הא נשרא קא אתיא, ותרין שושנים בפומהא, וזריק לון על (ידהא) רישייהו (ג"א על ידו) מיד חדא רבי שמעון חדה סגיא, אמר לון חבריא בודאי חדה אודמנת לגבי שכינתא דאיהי חולה, דהא אם שושנה חדא יהיב פיננא לא הוה אסותא, בגין דשושנים אינון רמיזין לקבל בית ראשון ושני, דאומי קודשא בריה הוא דלא יעול דא פלא דא, ובגין דזריקת תרין, רמיזת דא תרי שושנים, פען איהי אסותא שלימתא, ובגין צריה למפתח עליהו פמה דהוינון. פתח רבי שמעון ואמר אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים (שיר ו ג), מאי שושנים אלא שושנה עלאה שכינתא עלאה, ואיהי קריאת שמע דשחרית, ושושנה תננינא קריאת שמע דערבית שכינתא תתאה, דא לימינא, ודא לשמאלא, הרועה בשושנים דא עמודא דאמצעייתא, ושושנה עלאה דקריאת שמע דשחרית, דאיהו בקר ימינא דאברהם, אית ליה חמש טרפין, ואינון שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה (דברים ו ד), ותלת עשר עלין מלגו אח"ה, שית סומקי, ושית חוורי, ושושנה דאתפלילת בהון הא תלת עשר פחושבן אח"ה, וכן שושנה בה כ"ה גרעינין פתפוח דילה, פחושבן כ"ה אתוון דיחודא, וכן בשושנה תננינא כ"ה גרעינין, וסלקין פלהו לחמשים, שושנה בין החוחים דא בראשית פרא, ודא (בראשית ב' שושנה י').

תקונא עשרין ושית

בראשית ב' שושנה, חמש עלין דילה ראשי"ת, בראשית לחשבון זעיר דתנוך תלת עשר, חוחים דילה תלת עשר תיבין מן אלהי"ם ועד אלהי"ם, ואלין אינון. את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהי"ם (בראשית א א), חמש חוחים אחרנין, מרחפת על פני המים ויאמר.

מאי איהי בין החוחים, אלא מדתרב בי מקדשא והארץ היתה תהו ובהו, ונפלת שושנה בין החוחים, פד ייתי פורקנא תהיה בשושנה דשחרית, דאתמר בה (בראשית מד ג) הפקר אור (האנשים שלחו), ואינון חמש אור חמש עלין דשושנה עלאה, חד ויאמר אלהי"ם יהי אור, תננינא ויהי אור, תלת וירא אלהי"ם את האור, ארבע ויבדל אלהי"ם בין האור, חמש ויקרא אלהי"ם לאור יום,

תלת עשר עלין מלגו, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, אחד אחד בתרין שושנים, דא יהו"ה, עליה
אתמר (זכריה יד ט) ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד, ואיהו עמודא (דף עא ע"ב) דאמצייתא
הרועה בשושנים, וחושבניה אח"ד, שושנה תפתא ביה דחילו ואיהו יראה, שושנה עלאה רחימו
דאהבה, ובה אתמר (שיר ג ה) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתתחפץ.

במה יתון לאתערא לה בימינא, ואיהי לא רעית בהו, עד דיייתי רעיא מהימנא, דאתמר ביה
(בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת, דאיהו רוח דמשיח, דאתמר ביה (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח
יהו"ה, פרנחא דא ארחת הוה חולה ואתסיאת, ובגין דא השבעתי אתכם בנות ירושלים
בעבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתתחפץ (שיר ג ה), ואיהו
ארח ריח בתרין תפוחין (ג"א ואיהו ריח דתרין תפוחין), דאתמר (ביה) בהו (שם ז ט) וריח אפך כתפוחים,
ומאי נינהו תרי סמכי קשוט ואינון תרי רמונים, אגוז דא צדיק גנת אגוז דא שכינתא, ודא איהו
דאמר שלמה (שם ו יא) אל גנת אגוז ירדתי.

גנת ג' גימטריאות (אדנ"י ביהו"ה), דאינון פרפראות לחכמה, נ' נוטריקון, ת' תמורה, גימטריאות
דא אדנ"י יהו"ה, סליק בחשבון אמ"ן, אהי"ה אדנ"י סליק בחושבן פ"ו אלהים, דאיהו פנו"י,
מ"ה מ"ם ה"א, מ"ם ה"א בגימטריא אלהים, יו"ד ה"א וא"ו ה"א בגימטריא מ"ה, ודא איהו
עשר ספירות בלימ"ה, ואיהו מעיד על יחודא קדישא, ובגין דא מ"ה אעידך (איכה ב יג).

דבר אחר א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בגימטריא שכינ"ה, פגוונא דא, א' זמנא חדא, ב' תרי זמני,
ג' תלת זמני, ד' ארבעה זמני, ה' חמש זמני, ו' שית זמני, ז' שבעה זמני, ח' תמניא זמני, ט'
תשעה זמני, י' עשר זמני, בלהו סלקין לחושבן שכינ"ה. ורוא דחושבנא, לקיימא דלית שכינה
נחתא פחות מעשרה, ולא סלקא למעלה מעשר.

ועוד קודשא בריה הוא הוא אתריה דעלמא, ומלאכין לא ידעין ושאלין איה מקום פבודו
לחעריצו ואשפחין ליה בגימטריא מקום נוטריקון פגוונא דא, י' עשר זמני מאה, ה' חמש
זמני עשרין וחמש, ו' שית זמני תלתין ושית ה' חמש זמני עשרין וחמש, בגימטריא מקום,
ועליה אמרו מלאכיא ברוד פבוד יהו"ה ממקומו (יחזקאל ג יב), אית אחרנין בגימטריאות דלית
לון חושבון, בגין דאינון פרפראות לחכמה דלית לה סוף, תמורות אלן אלפא ביתות פגון כוז"ו
במוכס"ז כוז"ו, דאינון תמורות (דברים ו ד) יהו"ה אלהינו יהו"ה, ואית תמורות אחרנין מכמה
מינין.

אמר רבי אלעזר והא כתיב (מלאכי ג ו) אני יהו"ה לא שנית, אמר ליה ברי, ווי לבני עלמא דאינון
אטימין לבא, דחשבין דידיעין ולא ידעין, ודאי אני איה שכינתא, הדא הוא דכתיב (ויקרא כו כא)
ויסרתי אתכם אף אני, איהי לא אשתני ולא איהי תמורה מיניה באחרא, ואיהו לא אשתני ולא
אסתתר מיניה, אבל לגבי חייביא אשתני קודשא בריה הוא ואסתתר מיניה, הדא הוא דכתיב
(דברים לב כ) אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם, ואמאי בגין פי דור תהפוכות המה פנים לא
אמוין פם.

מִיָּד קָמוּ בְּלָהוּ חֲבָרְיָא דְשָׁמְעוּ מִלִּין אֵלִין, וְנִשְׁקוּ לִיהַ עַל רִישֵׁיהּ, וְאָמְרוּ אֵלָּו לָא אַתִּינָא לְעֵלְמָא
אֵלָּא לְמִשְׁמַע דָּא דִּינֵנוּ, דְּנִדְאֵי קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ לָא אֲשַׁתְּנִי דָּא מִן דָּא, אֲבָל לְגַבִּי
אֲחֵרְנִין אֲשַׁתְּנִי וְאִסְתַּתַּר, בְּכַמָּה לְבוּשִׁין, וּבְכַמָּה פְּסוּיִין, וּבְכַמָּה קְלִיפִין, וּבְגִין דָּא אָמַר שְׁלֵמָה
עָלִיו הַשְּׁלוֹם (שיר ו יא) אֵל גִּנַּת אָגוּז יִרְדְּתִי, דְּאִיהוּ הָוָה יָדַע בְּקְלִיפִין בְּלָהוּ, וּבְגִין דָּא לָא שְׂבִיק
אֲפִילוּ מִינֵי דְכַשׁוּף דְּלָא יָדַע, בְּגִין דְּיָדַע (נ"א לְמַגְדַּע) בְּקְלִיפִין. וְרַעֲיָא מְהִימָנָא אִיהוּ תַבְרַךְ פֶּל
קְלִיפִין, וְנִפְיָק מִתְּמָן מוֹחָא דְּאִיהוּ יְהו"ה לְאַרְבַּע סְטָרֵי דְּאָגוּזָא, (דְּאִינֵן תַּהוּ וְבַהוּ וְחֻשְׁףָּ וְתַהוּם), וּמְפָרְנִים
מִנֵּיהּ לְהַתִּיא חוֹלָה דְּאִיהִי אֲדַנִּי, דְּבִאֵלִין קְלִיפִין דִּי בְּאָגוּז דְּאִינֵן תַּהוּ וְבַהוּ וְחֻשְׁףָּ וְתַהוּם אָמַר
(דברים לב כ) אֲסַתִּירָה פָּנֵי מַהֵם, וְאִית שְׁנוּיִין אֲחֵרְנִין לְטַב לְכָל חַד כְּפּוּם עוֹבְדֵיהּ.